

Emlékező ünnepség Szilágycsehben

Október 23-án, csütörtökön az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékeztek a szilágycsehiiek.

Az ünnepség emlékező istentisztelettel kezdődött a református templomban, igét hirdetett Szilágyi Zoltánné Kupás Éva lelkész, majd a parókia falán levő '56-os emléktáblánál Szilágyi Zoltán lelkész idézte el az 58 évvel ezelőtti eseményeket. A történelmi egyházak, Magyar Sándor kormánytisztviselő, a Magyar Honvédelmi Minisztérium Társadalmi Kapcsolatok és Jáborús Kegyeleti Főosztályának ötánácsosa, pártok és civil szervezetek helyezték el az emléktáblánál a kegyelet oszorúit.

A megemlékezés a Magyar Házban olytatódott. Az ünnep kiszakít a étköznapiokból és teret ad a isszaemlékezésnek. Kiszakít az időből és ekapcsol egy közös történetbe. Ez a történet most Szilágycseh múltjához kapcsolódik. A történet adatait pedig a Tövishát Kulturális Ársaság meghívott előadója, Magyar Sándor

kutatta fel. Az 1956-os forradalom és szabadságharc szilágycsehi hősenek Marián Istvánnak életpályáját, '56-os múltját mutatta be a budapesti kormánytisztviselő. A szilágycsehiiek eddig semmit sem tudtak Marián István páncélos alezredestől, a Műegyetem nemzetőrparancsnokáról, a forradalom fontos és megkerülhetetlen szereplőjéről. Egyén és közösség, múlt és jelen kapcsolatára épült az előadás. Megtudtuk, hogy Marián István, eredeti nevén Weil Béla 1924. július 24-én született Szilágycsehben, majd édesapja és édesanyja halála után elkerült Kolozsvárra, illetve Hátszegre, és 1941 májusában hamis papírokkal Budapestre menekült. A Műegyetem előtti emléktábla őrzí a nevét, mely előtt minden október 23-án fejet hajtanak az ünneplők. Neve mindig emlékeztet az 1956-os összefogásra, az együttes cselekvésre, az összekapaszkodásra. Ez a forradalom legnagyobb öröksége.

Ezen a napon, az összefogás, a szabadság napján a szilágycsehi közösség történetében helyére került egy hiányzó kocka és a

zsúfolásig megtelt terem a kollektív emlékezetbe emelt egy a közösségből régen kiszakadt és elfelejtett embert. Köszönjük

Magyar Sándornak a gazdagon dokumentált, érdekes és számunkra igen hasznos előadást.

Vida Katalin

